

SEAL, KUS ELAS KREUTZWALD

Fr. R. Kreutzwaldi memoriaalmuseumis algasid ettevalmistused ulatuslikeks rekonstrueerimistöödeks.

Madal tagasihoidlik ühekorruseline puumaja Tamula-äärsel vaiksel tänaval. Puude varju peitunud gaasilatern heidab hubast valgust punasele kivikatu-
sele ning majaesisele munakivisillutisele, kutsudes lahkesti sisse astuma...

Umbes sellisena nägi möödaja tohter Kreutzwaldi elumaja läinud sajandi 60-ndatel aastatel. Niisugusena seisab ta kahe aasta pärast põhjalikult restaureerituna muuseumikülastajate ees.

Suuremaid taastamistöid on selles Võru linna ühes vanimas majas ette võetud varemgi, enne muuseumi avamist 1940. aastal ning «Kalevipoja» ilmumise 100. aastapäeva eel 20 aastat hiljem. Seega ei ole eelseisev restaureerimine muuseumi ajaloo esmakordne, küll aga eelmistest tunduvalt põhjalikum ning laiahaardelisem, hõlmates kogu Fr. R. Kreutzwaldi krun-
dile kuuluvat hoonetekompleksi.

Memoriaalmuseumi direktori Aleksander Krulli eestvedamisel on võrulastest koduloolased tänaseks kogunud hulgaliselt lauluisa-aegset olustikulist mööblit, raamatuid, tarbeesemeid, mida aga seni ei olnud ruumipuuduse tõttu võimalik eksponeerida. Pärast kogu väljapaneku täielikku ümberkorraldamist leiavad need esemed kõik endale koha.

Endisilmeliseks muutuvad teisedki Kreutzwaldile kuuluvad hooned. Praegune elumaja saab jälle taastatud aidaks, rekonstrueerimist ootab ka õuepealne hobusetall.

Uuenenuna avab muuseum oma ukseid Võru linna 200. aastapäevaks 1984. a. (ETA)